

nantsministerens Udtalelser uddrog den Slutning, at de Laanebevillinger, der ere givne, have været meget rundelige, vil jeg for Dieblisset ikke gaae nærmere ind paa. Vi samle jo med Hensyn til vor finantsielle Tilstand i et meget stort Mørke. Jeg vil gjerne troe, at Finantsministeren har Lyset, men vi Andre ere paa Grund af det særegne Sammenstød af Omstændigheder, som vi, da Regjeringen ikke har villet opgive sin frie Raadighed, med stor Resignation have fundet os i, ganske vist famlende i et fuldstændigt Mørke.

Formanden: Jeg veed ikke, om ellers Nogen ønsker Ordet.

Krieger: Jeg haabede, at den høitærede Minister vilde have kunnet sagt os, om og hvorledes han har anvendt Lovens § 24, eller om Alt i saa Henseende er gaaet uden Bestemmelse fra Ministeriet, blot ved de gieblkelige Forholdsregler, som saa at sige med tvingende Nødvendighed have gjort sig gjældende i Sylland.

Indenrigsministeren: Jeg har allerede bemærket, at ligesom det var forbudt Amtsforvalterne at beregne Hartkorns-Krigsskatten, forsaavidt det ikke var skeet, saaledes er der ogsaa fra Indenrigsministeriet i sin Tid truffet Foranstaltning til, at den hele Beregning og Opkrævning af Krigsskatten stillede i Bero, indtil Vedkommende fik nærmere Underretning fra Ministeriet, om hvad der skulde skee, og derefter er der, da Freden var sluttet, og Forholdene bleve roligere, givet Vedkommende Ordre til, at de nu skulde foretage alle de foreløbige Arbejder, som ere nødvendige, for at Krigsskatten i de forskjellige Communer kan opkræves. Paa Grund af de Vanskeligheder, som for Beboerne af Sylland have været forbundne med at foretage disse Arbejder, ere disse imidlertid endnu langt fra tilendebragte, og baade paa Grund heraf og efter forskjellige Andragender fra Sylland, som iøvrigt lyde meget forskjellig, — paa nogle Steder mener man, at man nok kan betale Krigsskatten, paa andre Steder er man meget bekymret for den

og ønsker Betalingen udsat — er man foreløbig betænkt paa at udsætte Opkrævningen og Skattens Erklæggelse indtil October Kvartal.

Krieger: Jeg har ingen Tvivl om, at den høitærede Minister er aldeles berettiget til at gjøre, hvad han hidtil har gjort; men jeg opkastede før et Spørgsmaal, hvorpaa han endnu ikke har svaret, nemlig det, om han efter Lovens § 24 troer sig berettiget til at give Bestemmelse om den fulde Opkrævning af Skatten uden en ny Lov. Det vil erindres, at der i Loven staar: „For de Dele af Landet, i hvilke fjendtligt Indfald har fundet Sted, kan Indenrigsministeren fastsætte andre Tider til Skattens Ansættelse, Opkrævning og Indbetaling, og om fornødent heelt eller tildeels stille Lovens Anvendelse i Bero“. — Alt dette er klart, men saa kommer — „indtil anderledes bestemmes ved ny Lov“. Anseer nu den høitærede Minister sig berettiget til at sige: „Nu skal den i Bero stillede Opkrævning begynde paanyh? Eller skal Forholdet afgjøres ved ny Lov? Det er i saadanne Spørgsmaal dog vel værd at vinde en klar Anskuelse om, hvilken Myndighed der i saa Henseende kan tilkomme Regjeringen. Sagen kan jo finde sin Afgjørelse ved den Lov, som er til Behandling paa et andet Sted og jo derved vil komme herhen, men det saarer en bethdelig Indflydelse paa det Spørgsmaal, som den høitærede Finantsminister opkastede, om det er Restance eller ikke; at det ikke er en sædvanlig Restance, vil den høitærede Minister vel give mig Ret i.

Indenrigsministeren: Jeg har betragtet Sagen saaledes, at jeg var bemyndiget til at udsætte Terminen og de forskjellige Arbejder, som skulde foretages, og at jeg i Udøvelsen af denne Besøielse ikke var indskrænket til indeværende Finantsaar, men at jeg, naar jeg ikke fandt Anledning til aldeles at fistere Skatten, hvorefter der jo maatte forelægges Forslag til en ny Lov, maatte være berettiget til ogsaa i det tilkommende Finantsaar at lade Skatten opkræve.